

FUNDACIO CAIXA DE PENSIONS

Via Laietana, 56
08003 Barcelona
Tel. 318 90 66

REF. VIII FMR/Mp

Novembre 13, 1987

Sr. FÉLIX MILLET
ORFEÓ CATALÀ
Amadeu Vives, 1
08003 BARCELONA

Benvolgut senyor,

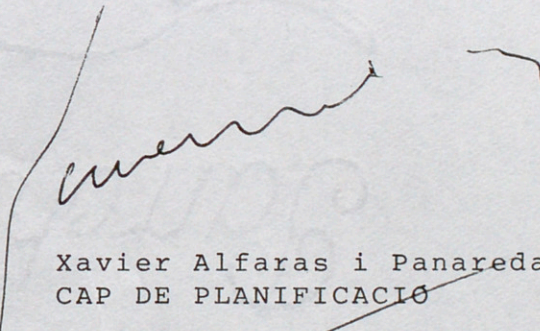
D'acord amb la conversa sostinguda amb els senyors Heltay, Johnson i Castelló, el contingut de la qual ja coneixeu, confirmem les tres actuacions de l'Orfeó Català amb la BBC Concert Orchestra, sota la direcció del Sr. Heltay.

Ens plau d'adjuntar-hi les dues còpies del Contracte i us preguem que ens les trameteu, amb totes les planes signades, i el més aviat possible, a fi de poder-vos-en retornar el vostre exemplar, degudament complimentat.

D'acord amb el contingut de l'entrevista mantinguda amb el senyor Plans i la senyora Palma al seu despatx, hem codificat un cachet per totes tres actuacions d'1.000.000 de pessetes, més transports a Girona i a Lleida. L'import ha estat codificat d'acord amb la nostra amable conversa.

Aprofitem l'avinentesa per a agrair-vos la vostra col.laboració.

Cordialment,

Xavier Alfaras i Panareda
CAP DE PLANIFICACIÓ

P.D.: N'enviem còpia al Sr. Castelló.

Sopranos

Arràez, Rosa
 Belza, Rosa
 Blasi, Cristina
 Castro, Elisabeth
 Espejo, Judith
 Figa, Mª Teresa
 Garcia, Conxita
 Guinó, Margarida
 Jones, Nicola
 March, Angels
 Matheu, Montserrat
 Méndez, Susanna
 Moya, Júlia
 Moreno, Mª Dolors
 Narvèez, Manoli
 Padrós, Montserrat
 Perelló, Eva
 Rius, Rosa
 Royo, Marta
 Sanjosé, Elke
 Santacreu, Odina
 Sellés, Agnès
 Solà, Mireia
 Solà, Montserrat
 Soro, Mª Josep
 Torrebaddella, Marta
 Vernet, Montserrat
 Vilalta, Laura
 Vilarnau, Angels
 Villalta, Marta
 31 Sukia, Idoia

Contralts

Busquets, Montserrat
 Colomé, Cati?
 Culleré, Mª Jesús
 Doyle, Marjorie
 Fernàndez, Conxa
 Fornells, Mª Núria
 Guilera, Gemma ?
 Miguel, Glòria
 Moya, Mª Josep
 Nogué, Mª Rosa
 Orduna, Mercè
 Pont, Teresa
 Porcar, Lourdes
 Pozo, Beatriu
 Puche, Carme
 Ribes, Rosa M^a
 Riu, Núria
 Rodríguez, Pilar
 Sastre, Maria
 Saumoy, Anna
 Soler, Conxa
 Surinyac, Montserrat
 Torra, Montserrat
 Tort, Montserrat
 Vergés, Teresa

Tenors

Agramont, Toni ?
 Baixauli, Josep Lluís
 Bordas, Ricard
 Bosque, Lluc
 Chavarria, Xavier
 Ensenyat, Jordi
 Escobosa, Tomàs
 Farran, Josep Lluís ?
 Felipe, Andreu
 Garcia, Jordi
 Gonzàlez, Carles
 Marquet, Josep
 Mateu, lluis
 Oliver, Ramon
 15 Pagès, Joan
 2? Robles, Alex
 Trigueros, Toni

Baixos

~~Aguilar, Lluís ?~~
~~Arizabalaga, Just ?~~
 Badia, Joaquim
 Batallé, Jordi
 Bordas, Pau
 Borràs, Joaquim
 Bou, Xavier
 Casan, Josep M^a
 Corbella, Francesc
 Ferrer, Joaquim ?
 Ferrer, Xavier
 Gonzàlez, Josep Àngel
 Guirao, Antoni
 Hernàndez, Santos
 Laporta, Josep ?
 Martin, Xavier
 Méndez, Enric
 Mir, Boris
 Miret, August
 Montenegro, Lluís
 Reverté, Alfons ?
 Rigol, Jordi
 19 Tristan, Narcís
 6? Tort, Joan
 Colomer, Raimon ?

90

9 2

CONCERT DE L'ORFEÓ CATALÀ: GIRONA. 15 de març del 1988

Sopranos

✕Arràez, Rosa
✕Belza, Rósa
✕Blasi, Cristina
✕Castro Elisabeth
✕Espejo, Judith
✕Figa, Mª Teresa
✕Garcia, Conxita
✕Guinó, Margarida
✕Jones, Nicola
✕Lladó, Margarida
March, Angels
Martínez, Núria
Matheu, Montserrat
✕Méndez, Susanna
✕Meya, Júlia ?
Moreno, Mª Dolors
✕Narvàez, Manoli ?
✕Padrós, Montserrat
✕Pascó, Montserrat
Prats, Rosa M^a ?
✕Rius, Rosa
✕Royo, Marta
✕Sanjosé, Elke
Santacreu, Odina
Selleś, Agnès
✕Solà, Mireia
Solà, Montserrat
✕Soro, Mª Josep
✕Torrebadella, Marta
30 Vernet, Montserrat
3 ? Vilarnau, Angels
✕Villalta, Marta
Sukia, Idoia

Contralts

✕Busquets, Montserrat
✕Colomé, Cati
✕Culleré, Mª Jesús
✕Doyle, Marjorie
✕Fernàndez, Conxa
✕Fornells, Mª Núria
Guilera, Gemma ?
✕Jené, Núria
Miguel, Glòria de
Moya, Mª Josep
Nogué, Mª Rosa
✕Orduna, Mercè
✕Palacios, Rosa
Pont, Mª Teresa
✕Porcar, Lourdes
✕Pozo, Beatriu del
✕Puche, Carme
Ribes, Rosa M^a
Riu, Núria
Rodríguez, Pilar
✕Sastre, Maria
✕Saumoy, Anna

✕Soler, Conxa
26 ✕Surinyac, Montserrat
Torra, Montserrat
1 ? ✕Tort, Montserrat
✕Vergés, Teresa

Tenors

✕Agramont, Antoni
✕Baixauli, Josep-Lluís
✕Bordas, Ricard
✕Bosque, Lluç
✕Chavarria, Xavier ?
✕Côté, Jean-Pierre
✕Ensenyat, Jordi
✕Escobosa, Tomàs
✕Felipe, Andreu
✕Garcia, Jordi
✕Gonzàlez, Carles
✕López, Joan Carles
✕Marquet, Josep
17 ✕Mateu, Lluís
Oliver, Ramon
1 ? Pagès, Joan
✕Robles, Alex
✕Trigueros, Toni

Baixos

Aguilar, Lluís
Arrizabalaga, Just ?
✕Badia, Joaquim
✕Batallé, Jordi
✕Bordas, Pau
✕Borràs, Joaquim
✕Bou, Xavier
✕Corbella, Francesc
✕Ferrer, Xavier
✕Gonzàlez, Josep Angel
✕Guirao, Antoni
✕Hernàndez, Santos
Ibàñez, Jordi
✕Lag, Jesús
Laporta, Josep
✕Martín, Xavier
✕Méndez, Enric
✕Mir, Boris
Miret, August
✕Montenegro, Lluís
✕Morales, Carles
✕Reverté, Alfons ?
24 ✕Rigol, Jordi
✕Tristan, Narcís
2 ? ✕Tort, Joan
Colomer, Raimon ?

FRAGMENTS DE L'ELIES PER AL COR

	Notes	Lletra	Polir
1. Help Lord! (pp. 6-12)	✓	X	
2. Lord! Bow thine ear to our prayer (13-16)	✓	X	
5. Yet doth the Lord see it not (20-28)	✓	X	
9. Blessed are the men who fear him (47-53)	✓	X	
10. Thou art Elijah (55-58)	✓	X	
11. Baal, we cry to Thee (59-67)	✓	X	
12. Hear our cry, O Baal (68-69)	✓	X	
Baal, hear and answer (70-74)	✓	X	
16. The fire descends from Heaven (79-84)	✓	X	
19. Open the Heavens (93-98)	✓	X	
20. Thanks be to God (99-108)	✓	X	
22. Be not afraid (115-123)	✓		
23. We heard it with our ears (125-130)	✓		
24. Woe to him (131-135)	✓		
28. Lift thine eyes (143-144).(Semi-Cor SSA)	✓	X	
29. He watching over Israel (145-150)	✓		
34. Behold! God the Lord passed by (158-168)	✓		
35. Holy, holy, holy (169-173)	✓		
36. Go, return upon thy way! (174)	✓		
38. Then did Elijah (175-185)			
42. And then shall your light break forth (199-206)			

ORFEO
CATALÀ

Amadeu Vives n° 1
Telèf. 3011104
08003-BARCELONA

ASSAIGS D'ELIAS FINS ELS CONCERTS

GENER:

Dimarts / Dijous	12	14
" "	19	21
" "	26	28

DIUMENGE, 31 (de 8 a 10)

FEBRER:

Dimarts / Dijous	2	4
" "	9	11
" "	16	18
" "	23	25

DIVENDRES, 26 }
DISSABTE, 27 } Amb el Mtre. Laszlo Heltay

MARÇ:

Dimarts / Dijous	1	3
" "	8	10

DISSABTE, 12

DIUMENGE, 13 (Sala de concerts amb l'Orquestra)

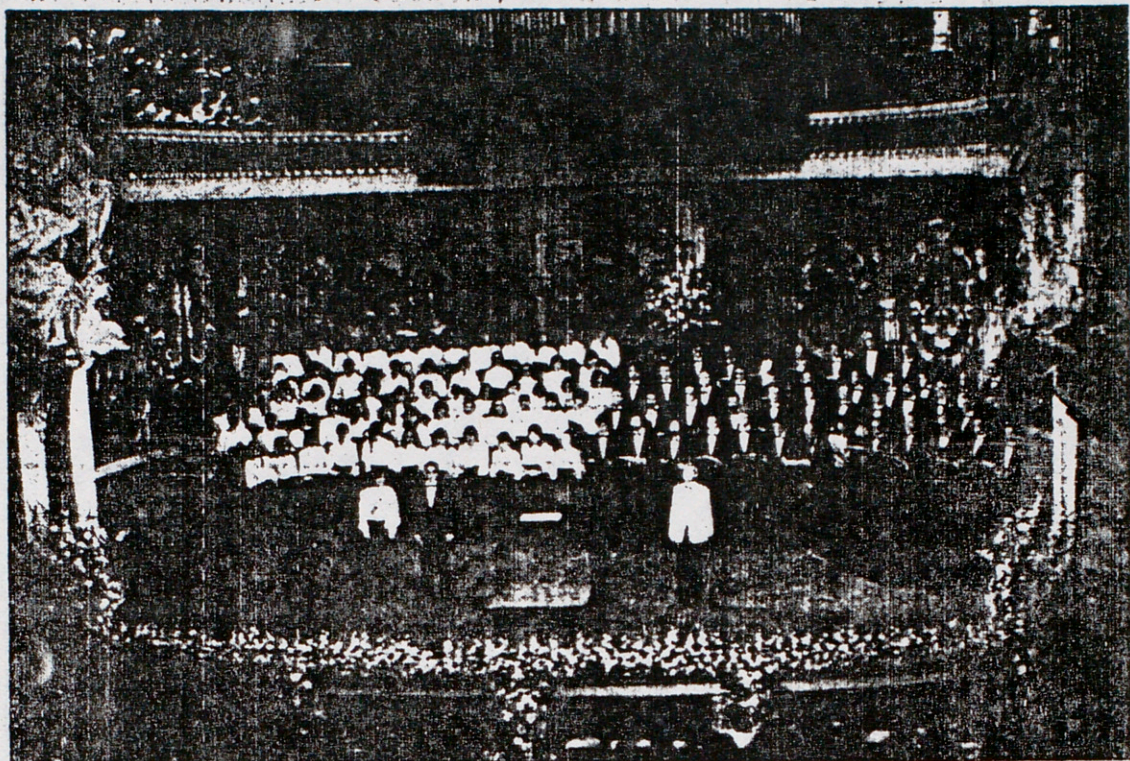
DILLUNS, 14 (Assaig general. Lloc a determinar)

CONCERTS:

DIMARTS, 15	GIRONA
DIMECRES, 16	BARCELONA. PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
DIVENDRES, 18	LLEIDA

Dimarts vinent, en un concert organitzat per «la Caixa»

L'Orfeó Català i la BBC Orchestra interpretaran «Elies» a Girona

L'Orfeó Català ja prepara la celebració del seu centenari. (Foto BARCELÓ)

JOSEP MIR

Girona.— Per dimarts vinent, dia 15, la Fundació Caixa de Pensions ha organitzat a Girona un concert de l'Orfeó Català i la BBC Concert Orchestra, que interpretaran per primer cop l'obra «Elies», op. 70, de Felix Mendelssohn, de la qual estan ultimant els assaigs actualment. L'obra serà interpretada també a Barcelona i Tarragona.

Prop del centenari

Ens trobem a tres anys del centenari de la fundació de l'Orfeó Català per part de Lluís Millet i Amadeu Vives, una efemèride que, com declarava ahir a aquest diari el secretari de l'Orfeó, Enric Álvarez, ja s'està preparant i amb motiu de la qual «s'editarà un llibre on es resumirà el que ha estat l'Orfeó Català a través d'aquests cent anys».

Format primer per vint cantaires, nombre que va anar augmentant progressivament (actualment són cent quinze), la inquietud renovadora d'aquesta jove agrupació s'explicita en la gradual incorporació d'una programació insòlita, a més de la constant difusió del cançoner popular. Lluís Millet dirigí el cor fins a la seva mort i

ment difícils per l'entitat, a causa de la postguerra. A la seva mort, fou nomenat director Lluís Mª Millet, que va assumir la direcció fins deixar-la voluntàriament el 1977, any en què va ser substituït pel seu fill, Lluís Millet i Loras. Aquest va menar una meritòria etapa de modernització del cor i el va deixar l'any 81. Des d'aquell any, l'han dirigit l'actual titular, Simon Johnson, en dues etapes, i Salvador Mas, de 1981 a 1983.

Simon Johnson serà substituït properament per Jordi Cases en la direcció de l'Orfeó. Enric Álvarez ens explicava que «fa temps que Simon Johnson es volia dedicar a la pedagogia i no li era possible perquè la seva tasca al front de l'Orfeó l'absorbia totalment». L'elègit ha estat Jordi Cases, fundador de la Coral Carmina, i aquest fet té dues vessants. Segons Enric Álvarez, d'una banda «hi havia moltes peticions perquè el nou director fos català, i pretenem que des d'ara es doni una especial atenció a la música catalana».

Una orquestra anglesa

La BBC Concert Orchestra és, per Enric Álvarez, «una de les moltes grans orquestres que hi ha a Anglaterra». Aquesta gru-

d'Europa de retransmissió permanent i situar-la en un nou pla d'interpretació de repertori més ampli i més flexible que el de cap altra orquestra del món. Des de llavors, ha complert totalment aquesta concepció inicial, ja que un ampli públic de ràdio gaudeix de les seves puríssimes interpretacions en molt diversos estils, que exclouen només els estrictament simfònics i els que són purament d'orquestra de ball.

Un director hongarès

El concert serà dirigit per Laszlo Heltay, nascut a Budapest, el qual ha desenvolupat la major part de la seva carrera a Anglaterra, on va fer els seus estudis i va dirigir les seves principals orquestres (Philharmonia, Royal Philharmonic i London Philharmonic) i molts concerts amb l'Orquestra i Cor de Saint-Martin-in-the-Fields, dels quals és director musical. Recentment ha estat nomenat director musical de la Royal Choral Society.

El concert de l'Orfeó Català i la BBC Concert Orchestra, dimarts vinent, a les deu del vespre, al pavelló municipal d'esports de Palau-sacosta, serà un dels grans esdeveniments en la història de la música a Girona. Les entrades ja

Es folrarà el Pavelló de roba i moqueta per millorar-ne l'acústica

L'Orfeó Català i la BBC Orchestra interpretaran Mendelssohn a Palau

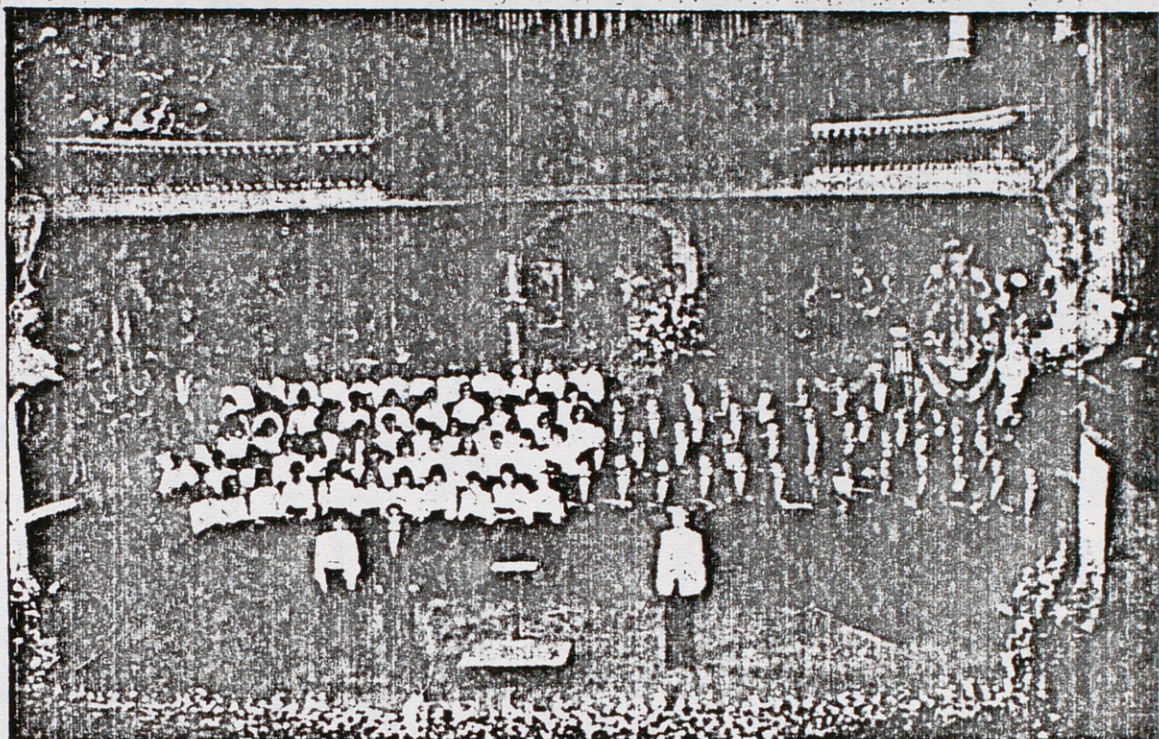
GIRONA (De la nostra Redacció, per Joan Ventura). — L'Orfeó Català, dirigit per Simon Johnson, i la BBC Concert Orchestra interpretaran, dimarts, vinent a les deu de la nit, al Pavelló Municipal d'Esports de Palau-sacosta, l'oratori *Elias*, op. 70 de Felix Mendelssohn. Aquest concert és el primer d'una gira que faran les dues formacions musicals, dirigides per Laszlo Heltay, que ha estat patrocinada per la Fundació de la Caixa de Pensio-

Per millorar l'acústica del Pavelló, els organitzadors han preparat una caixa acústica amb roba i moqueta que envoltarà tot l'escenari. A més, s'hi han col·locat uns cortinatges i es moquetarà el terra, tot plegat per contribuir a garantir el adequat so. L'elecció d'un escenari tan inhabitual per un concert de música clàssica "ha motivat el fet que s'ha desmuntat la platea del Teatre Municipal de Girona per acollir el muntatge *El Público*, producció del Centro Dramático Nacional que dirigeix Lluís Pasqual.

La Caixa havia fet gestions amb altres locals de Girona, com els cinemes o la Catedral, i s'arribà a la conclusió que per dificultats d'espai —gairebé dos-cents músics en escena— o per la mala acústica, era més prudent traslladar el concert al Pavelló. Altres indrets, com la Casa de Cultura, la Mercè o el mateix Auditori de la Caixa, són massa petits per acollir un esdeveniment musical d'aquestes característiques.

Elias és el segon oratori escrit per Mendelssohn i la seva elaboració fou molt lenta, ja que el músic va treballar durant vuit anys en el llibre que havia escrit Franz Schubring, partint del Llibre dels Reis. *Elias* fou estrenada l'any 1846, a Birmingham, i rebé una clamorosa acollida.

Per una interpretació d'aquesta magnitud, la Fundació de la

L'Orfeó Català en una de les seves actuacions al Palau de la Música. L'actual director Simon Johnson serà substituït el mes de juliol vinent per Jordi Casas.

Caixa ha buscat noms d'excepció: l'Orfeó Català, la BBC Concert Orchestra i diversos solistes, dirigits per Heltay. Els intèrprets seran Joan Rogers, soprano; Claire Powell, contralt; Richard Morton, tenor; Heinz Jürgen Demitz, bariton; John Birch, orgue.

L'Orfeó Català fou fundat l'any 1981 per Lluís Millet i Amadeu Vives. Actualment són 115 cantaires, dirigits per l'anglès Simon Johnson, que precisament deixarà la direcció el 31 de juliol vinent per voluntat pròpia, ja que es vol dedicar més intensament a la pedagogia. El substituirà Jordi Casas, creador de la Coral Carmina i actual director del cor de RTVE.

Enric Alvarez, secretari de l'Orfeó, destaca que la mitjana d'edat del cor és entre els 26 i els 27 anys. Amb motiu del proper centenari de l'agrupació, ja

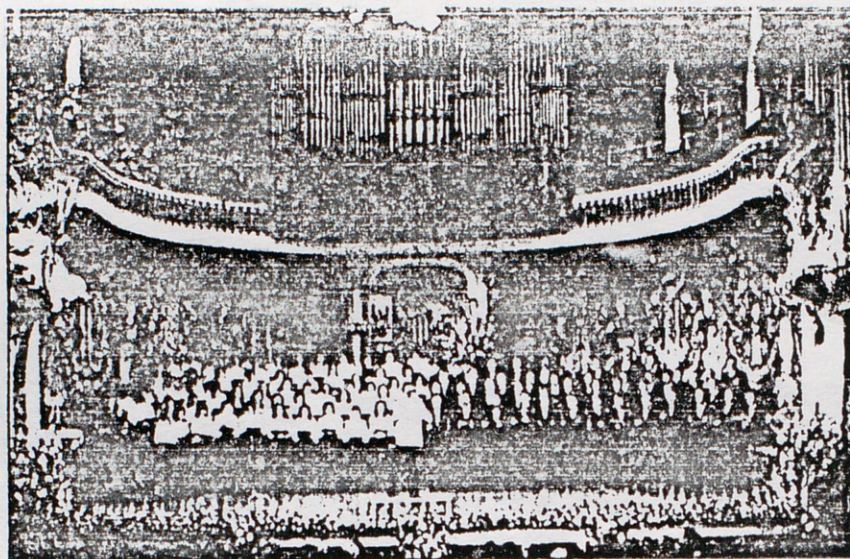
s'estan preparant una sèrie d'actes per commemorar l'efemèrides. L'Orfeó Català treballa amb cantaires amateurs, però amb molta rigorositat i dedicació. L'obra *Elias*, op. 70 no havia estat interpretada fins ara per la coral. L'Orfeó ja té actuacions compromeses fins al 1990 i properament faran una gira a França.

Tot i això, Enric Alvarez recorda les dues línies que han configurat la trajectòria de l'Orfeó: l'arrelament al patrimoni popular i l'obertura a la universitat. «Nosaltres anem a cantar amb més il·lusió a Arbúcies, per exemple, que no pas a París». Alvarez comprèn les dificultats que s'han plantejat a Girona per acollir el concert: «Costa molt trobar els llocs adequats per a una entitat coral», però reconeix que per més que condicioni el Pavelló d'Esports, faltarà qualitat d'audició.

La BBC Concert Orchestra es fundà el 1952, amb la intenció de crear un equivalent de les millors orquestres lleugeres d'Europa, de retransmissió permanent, i situar-la en un nou pla d'interpretació de repertori més ampli i més flexible. El repertori va des de simfonies i òpera fins a música lleugera i cançons populars. La BBC Concert Orchestra participa en el Festival de Música de Ràdio 2 de la BBC cada any, a mes de juny. També actua anualment als Henry Wood Promenade Concerts, al Royal Albert Hall.

Laszlo Heltay va néixer a Budapest, i hi estudià composició i direcció, a l'Acadèmia Franz Liszt, amb Kodaly i Bardos. Es traslladà a Anglaterra l'any 1957. Ha dirigit les principals orquestres d'Anglaterra i molts concerts amb l'Orquestra i Cor de Saint-Martin-in-the-Fields, dels quals és director musical.

Avui, i per una iniciativa de la Caixa de Pensions, hi haurà a Girona un esdeveniment musical poc habitual: un concert de l'Orfeó Català i la BBC Concert Orchestra, els quals interpretaran l'obra «Elies», de Mendelsohn, al pavelló d'esports de Palau-sacosta. Aquest concert coincideix amb un moment important de l'Orfeó Català, ja que es comença a preparar el seu primer centenari i s'estan duent a terme una sèrie d'obres de remodelatge al Palau de la Música Catalana de Barcelona. L'Orfeó Català va ser fundat l'any 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives. Format primer per vint membres (ara

JOSEP MIR

Enric Alvarez, secretari de l'Orfeó Català, ens parla de la seva trajectòria de gairebé cent anys, una efemèride que se celebrarà l'any 1991 i que ja es comença a preparar.

L'Orfeó Català ja prepara amb il·lusió la celebració del primer centenari. Hi hem posat fil a l'agulla, de manera que s'editarà un llibre que resumirà el que ha estat l'Orfeó en aquests cent anys. Abans, podrem tenir ja acabades les obres de remodelatge del Palau de la Música, les quals han estat molt importants; més del que molta gent creu, perquè no tan sols es tractava de rentar-li la cara, sinó que, posant les coses en marxa, ens vam trobar una quantitat important d'estructures que estaven pràcticament destruïdes i que no s'havien observat. Això ha encarat el cost del remodelatge.

— Quines deficiències més visibles s'estan condicionant?

— Es dotarà el Palau d'aire condicionat, la qual cosa permetrà de disposar-ne durant l'estiu per a les activitats que es puguin presentar. Fins ara, al mes de juny, éssent optimistes, les condicions ja eren inaguantables.

— També hi ha un nou edifici...

— S'està preparant al costat del Palau i ha agafat una part de l'església de Sant Francesc. Hi haurà la nova sala d'assaigs, les oficines de l'Orfeó, la biblioteca,

l'arxiu, sales de descans, camerini per als músics i unes aules destinades als cors infantils i juvenils de l'entitat, que són l'esperança de futur de l'entitat.

— Com es presenta aquest futur?

— Bastant llaurat, perquè el mestre Simon Johnson va començar una tasca important de renovació que va seguida per Salvador Mas i, després, altre cop per Johnson, el qual portarà la direcció fins al final d'aquesta temporada. A partir de principi de setembre, comença a treballar al capdavant de l'Orfeó Jordi Cases, fundador de la coral Carmina i actual director del cor professional de Radiotelevisió Espanyola.

— L'Orfeó Català ha anat creixent al llarg dels anys. Com ha estat aquesta evolució i, ja que ha parlat de futur, com es presenta?

— Actualment, el cor consta de 115 cantaires. El promig d'edat és de 26-27 anys. És un cor jove i l'esperança de futur de què parlava ens permet pensar que el futur està assegurat. So-

bre l'evolució de l'Orfeó, si ens restringim als darrers 25 anys, vull dir que el mestre Lluís Mª Millet va fer una tasca molt important al seu capdavant. Amb la seva direcció, l'Orfeó va cantar molt bé i al cap dels anys, quan va cessar, es va nomenar el seu fill, Lluís Millet i Molas, el qual va continuar la tasca del seu pare amb una feina no gaire

avui.

— Ja s'ha dit que la renovació ve amb l'entrada de Simon Johnson...

— Johnson va donar al cor una gran empenta en aquest sentit i va ser seguit per Salvador Mas i el mateix Johnson després. Això ens ha permès recuperar la il·lusió als que ens preguntàvem si tornaríem a sentir l'Orfeó Català que sempre havia estat tan estimat. Ara mateix, jo asseguro que això ja és possible i això s'ha vist en les actuacions del cor el Nadal passat, tant a Itàlia com a Catalunya.

— Avui, a Girona tindrem l'ocasió d'escoltar l'Orfeó Català amb l'obra «Elies», de Mendelsohn.

— Des de mitjan gener, l'Orfeó ha estat preparant aquesta obra que s'interpretarà per primera vegada a Girona i que s'assajarà per darrera vegada dilluns a la nit (ahir, per al lector). Cal pensar que, tornant de Girona, arribarem a Barcelona a les dues de la matinada. Éssent un cor amateur, els components del cor que han de tre-

en són 115), va augmentar el seu nombre progressivament i va incorporar una programació insòlita i la constant difusió del cànon popular. Millet va dirigir el cor fins a la seva mort. El succeí en la direcció artística el seu deixeble Francesc Pujol i, a la seva mort, va ser nomenat Lluís Mª Millet, el qual, durant trenta-un anys, aportà un esforç constant per mantenir i acréixer el patrimoni artístic de la institució. El va seguir Lluís Millet i Loras, fins a l'any 1981. Després, el director va ser Simon Johnson, en dues etapes, de 1981 a 1983 i de 1985 fins a l'actualitat, amb un parèntesi de dos anys per a Salvador Mas.

ballar l'endemà només dormiran tres o quatre hores. Immediatament, dimecres, l'Orfeó, també acompanyat per la BBC Concert Orchestra, interpretarà la mateixa obra al Palau de la Música, i divendres en dona una audició a Barcelona.

— L'Orfeó ha sortit diverses vegades a l'estranger i ara mateix ja té a l'agenda dues actuacions a França.

— Ja es pot anunciar que el cor oferirà, el mes de juliol, a Montpeller i Carcassona, el «Requiem» de Chopin i «Jeanne d'Arc» de Verdi, dues actuacions que ens han estat demanades pel festival de Ràdio França i tenen el seu antecedent en una actuació que l'Orfeó va fer a París amb «Romeo i Julieta». Amb això es repeteix el que ja li deia abans. La darrera setmana de març el cor començarà a preparar aquestes dues obres simfónico-corals que tenen la seva dificultat, i això demostra que el cor és àgil.

— Al final d'aquesta temporada, Simon Johnson serà substituït en la direcció per Jordi Cases. Com afectarà al cor aquest canvi?

— Primer cal dir que Johnson es vol dedicar a uns treballs pedagògic-musicals i per això deixa la direcció. Es va pensar en Jordi Cases perquè hi havia un clam general per tenir un director català i poder preparar més música de Catalunya, ja que l'Orfeó ha de poder cantar les obres més difícils però també de Montsalvatge o Mompou.

L'Orfeó Català posa fil a l'agulla del seu centenari

L'Orfeó, acompanyat de la BBC Concert Orchestra de Londres, interpretarà «Elies», de Mendelsohn, avui, a Girona

Un auditori per a Girona

Avui tindrà lloc a Girona un esdeveniment musical important; a priori, un dels concerts més notables que hagi aconseguit Girona als darrers temps. L'Orfeó Català, dirigit per Simon Johnson, i la BBC Concert Orchestra interpretaran l'oratori *Elias*, op. 70 de Fèlix Mendelssohn. Però aquest concert se celebrarà ni més ni menys que al Pavelló Municipal d'Esports de Palau-sacosta. Davant l'estat del Teatre Municipal —amb la platea aixecada perquè s'hi està muntant l'escenografia de *El públic*, l'obra de García Lorca que ha preparat el Centro Dramático Nacional, i que es presentarà a Girona el proper dia 27, davant la problemàtica acústica que hi ha a la Catedral i davant la manca de cap altre local amb la capacitat suficient per acollir el concert, els organitzadors, la Fundació de la Caixa de Pensions, han hagut de recórrer a habilitar amb una caixa acústica, roba i moqueta el pavelló de Palau, per procurar mantenir la qualitat de so. I així el concert se celebrarà en un espai ideal per als espectacles esportius, però de dubtosa idoneïtat per als concerts musicals.

Desitgem, tant per al públic que hi assisteixi com per l'indubtable esforç dels organitzadors, que l'experiència resulti pel cap baix acceptable, però que s'hagi hagut d'arribar a aquesta solució d'emergència hauria de fer reflexionar els responsables de la política cultural de la ciutat. Als darrers temps, i des de les institucions, s'ha insistit continuadament en la necessitat que Girona jugui la carta cultural, però al costat de projectes ambiciosos, com ara el futur campus universitari, ens trobem amb llacunes, com la manca d'un auditori públic, que realment no haurien d'existir en una ciutat amb aquestes pretensions. Girona necessita un auditori perquè fóra interessant que la profusa activitat musical que es dona a les comarques gironines a l'estiu pogués tenir una continuïtat, centrada a Girona, si més no, a la resta de l'any. I no val adduir l'argument que ja existeix un teatre municipal, que té a més un mobiliari vetust, grinyoladís i poc adequat. En aquest punt, fins ara només s'han fet volar coloms. Seria hora que es plantegessin realitats concretes més ençà de filigranes retòriques.

Laszlo Heltay afirma que l'Orfeó Català és «molt bo»

El director de l'orquestra de la BBC confia en una bona audiència a Palau

BARCELONA (De la nostra Redacció, per Àngel Quintana). — El director d'orquestra hongarès Laszlo Heltay considera «perillós» presentar l'oratori de Mendelssohn al pavelló de Palau. Heltay afirma que «hagués preferit presentar-lo a la Teatral», però confia que malgrat aquest impediment «hi haurà audiència». El concert organitzat per la Fundació de «la Caixa» tindrà lloc avui a les 10 del vespre i Laszlo Heltay dirigirà el BBC Concert Orchestra i l'Orfeó Català acompanyat de prestigiosos solistes internacionals.

Laszlo Heltay és un brillant director hongarès format a l'acadèmia Franz Litz de Budapest. Actualment resideix a Anglaterra on ha dirigit les principals orquestres del país, com la Royal Philharmonic i la London Philharmonic. Heltay considera l'oratori de *Op. 70* de Félix Mendelssohn «una obra de gran intensitat dramàtica. Crec que es pot representar dalt d'un escenari com si fos una peça de teatre». En l'oratori, per mi hi ha un moment especialment suggestiu: «Els agafa el nen dels braços la seva mare i es produeix un gran silenci que Mendelssohn repeteix quan el profeta mata el nen a la seva mare. Aquest silenci ens confirma la potència dramàtica de l'oratori». *Elias* és el segon oratori escrit per Mendelssohn i està inspirat en un llibret que Julius Schilling va escriure a partir del llibre de reis. Fou estrenat a Birmingham l'any 1837. «Heu de pensar que Mendelssohn va escriure

Elias pensant en l'audiència anglesa. Ell coneixia la tradició coral que hi havia a Anglaterra i va donar una gran rellevància al paper del cor dins de la peça». Pel director Laszlo Heltay la principal dificultat interpretativa d'oratori es troba en el baix: «Interpretar el personatge d'Elias és difícil i esgotador, cal trobar uns interprets molt bons». Laszlo Heltay considera que l'oratori té una gran importància històrica per haver jugat un paper fonamental «en acompanyar tots els recitatius amb l'orquestra i haver abandonat l'orgue i el clavicèmbal que fins a Mendelssohn havien acompanyat aquest tipus de peces».

Les actuacions per Catalunya amb l'oratori no són les primeres que Laszlo Heltay fa a Catalunya, i el primer cop que col·labora amb l'Orfeó Català. Recentment va dirigir l'execució del *Carmina Burana* de Carl Orff amb motiu del primer concert de la

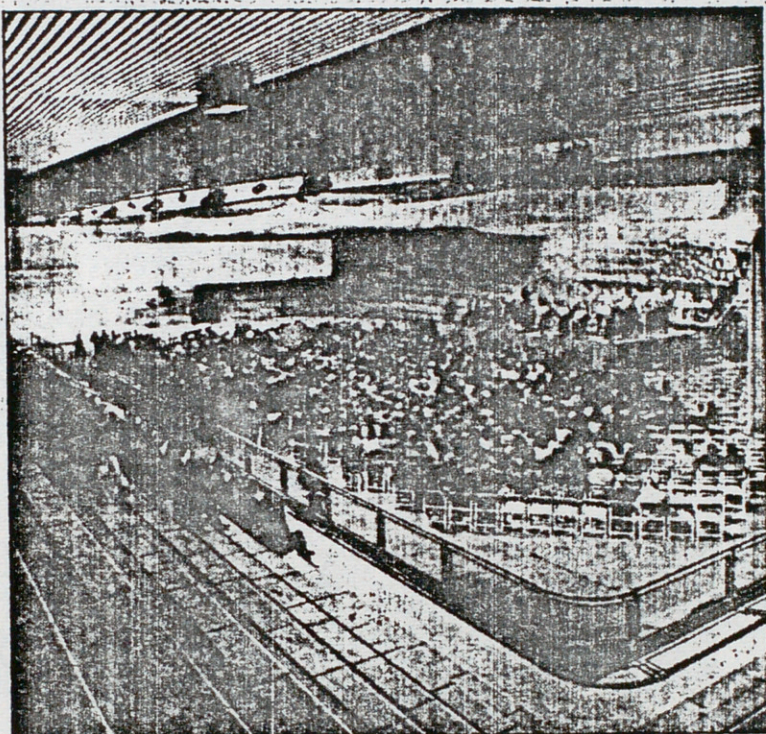
Laszlo Heltay, director de la BBC Concert Orchestra.

temporada del Palau de la Música de Barcelona. Heltay té en gran estima l'Orfeó Català: «són una coral amb un nivell interpretatiu esplèndid. Heu de pensar

que en un dels darrers assajos de l'oratori, els membres de la BBC Concert Orchestra varen acabar aplaudint entusiasmats l'actuació de l'Orfeó. Són molt bons».

La BBC i l'Orfeo Català aplegaren més d'un miler de persones

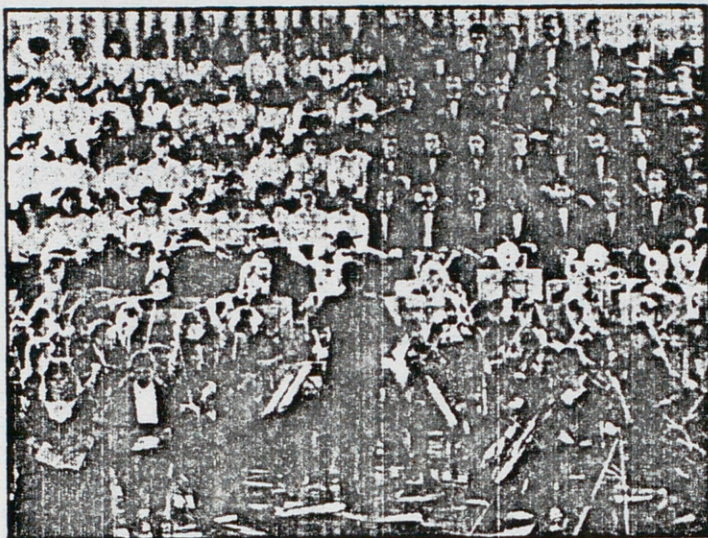
GIRONA. — Més de mil persones van assistir anit al concert de la BBC Concert Orchestra i l'Orfeo Català que la Fundació Caixa de Pensions organitzà al Pavelló Municipal d'Esports de Palau-sacosta. L'oratori *Elies*, op. 70 de Felix Mendelssohn va resultar espectacular i va satisfer les expectatives dels aficionats gironins. El baríton Heinz Jurgen Demitz, que interpretà el paper d'Elies, i l'Orfeo Català es van convertir en les grans estrelles de la vetllada. L'improvisat auditori de Palau va complir la seva finalitat acústica, però resultà incòmode per les dues hores llargues que durà el concert.

El Pavelló de Palau es convertí anit en un improvisat auditori. Foto: Castro.

Primera audició del «Elies» de Mendelssohn

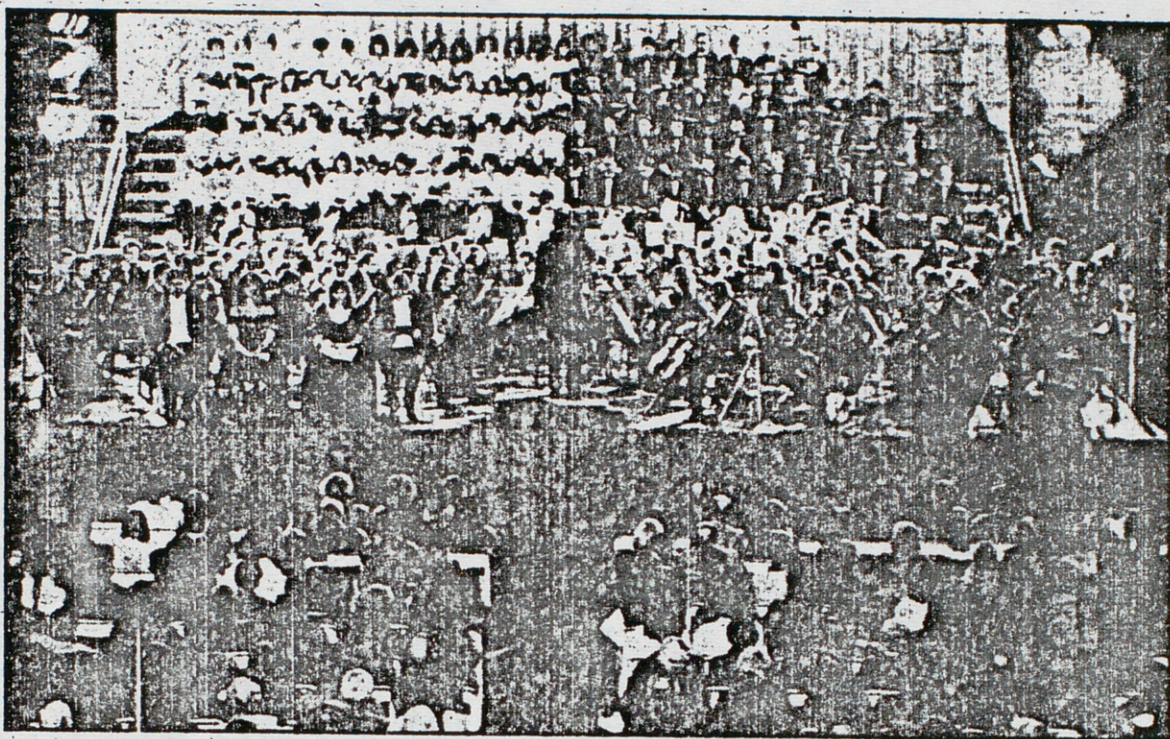
L'Orfeó Català i la BBC Concert Orchestra, música al pavelló

El pavelló d'esports de Palau va acollir ahir un esdeveniment musical protagonitzat per l'Orfeó Català i la BBC Concert Orchestra, que van interpretar l'oratori «Elies», opus 70, de Felix Mendelssohn, sota la direcció de Laszlo Heltay. Aquest concert formava part de la temporada musical de la Fundació

Caixa de Pensions i era la primera audició pública que les dues formacions feien d'aquesta obra. L'oratori serà interpretat avui a Tarragona i divendres al Palau de la Música de Barcelona, en una petita gira que completarà el programa previst per l'organització.

(Foto DAVID QUINTANA)

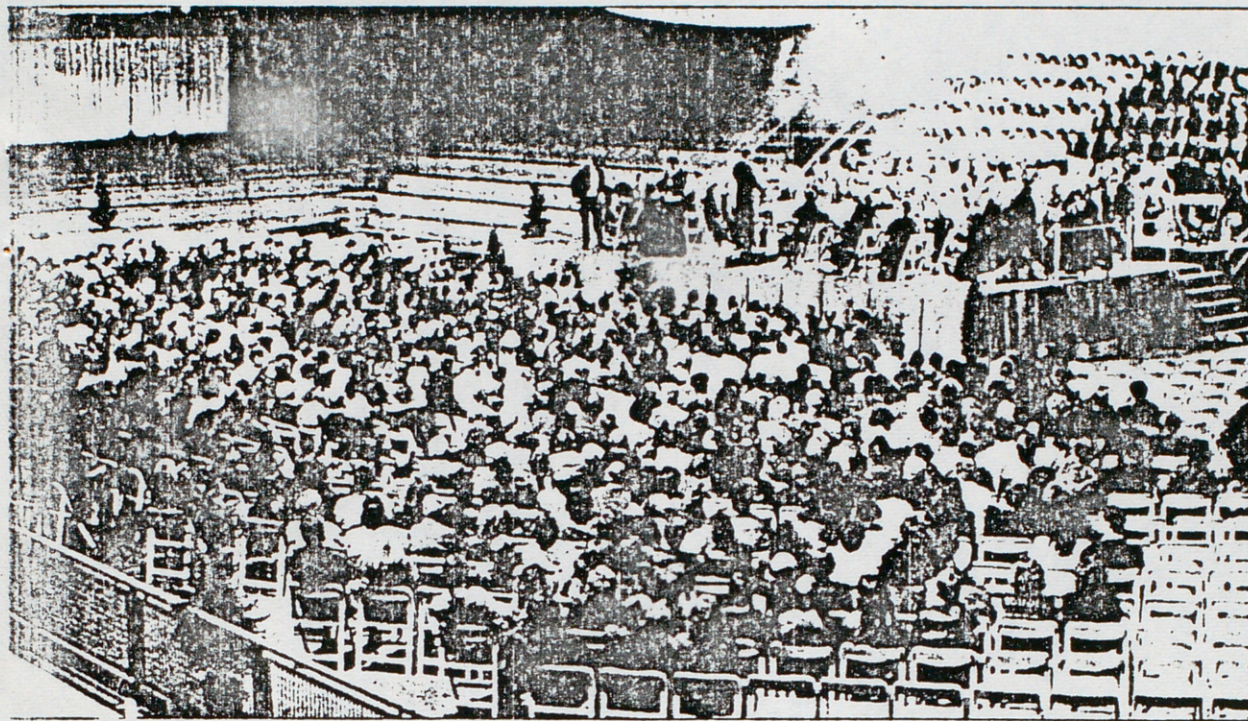

L'Orfeó Català i la BBC Concert Orchestra van presentar el «Elies» de Mendelssohn. El pavelló d'esports de Palau va acollir ahir el concert de l'Orfeó Català i la BBC Concert Orchestra, que van interpretar l'oratori «Elies», opus 70, de Felix Mendelssohn, sota la direcció de Laszlo Heltay. Aquest concert formava part de la temporada musical de la Fundació Caixa de Pensions i era la primera audició pública que les dues formacions feien d'aquesta obra. L'oratori serà interpretat avui a Tarragona i divendres al Palau de la Música de Barcelona, completant el programa previst per l'organització. Aquesta és la primera col·laboració entre l'Orfeó Català i la BBC Concert Orchestra, tot i que el cor català ja havia coincidit en una altra ocasió amb el director Laszlo Heltay. La petita gira catalana de l'Orfeó coincideix amb un moment en què la formació és a punt de canviar de director. L'anglès Simon Johnson, que ha destacat per una notable tasca de renovació en la composició de l'Orfeó Català i que ha volgut dedicar-se des d'ara a realitzar una sèrie de treballs pedagògic-musicals, donarà pas, a finals d'aquesta temporada, al català Jordi Cases, fundador de la coral Carmina i actual director del cor de Radiotelevisió Espanyola. (Foto DAVID QUINTANA).

Pavelló de Palau-sacosta va complir la seva funció d'auditori improvisat en el concert que van donar la BBC Concert Orchestra i l'Orfeó Català amb l'oratori *Elias*, op. 70 de Felix Mendelssohn. El problema no va ser tant de sonoritat sinó

d'incomoditat dels locals, projectat per a competicions esportives. L'Orfeó Català i el bariton Heinz Jurgen Demitz van ser les grans estrelles de la nit, ben dirigides pel director hongarès Laszlo Heltay. Més de mil persones es van congregar al Pavelló

de Palau, aconseguint batre tots els records d'assistència a un espectacle de música clàssica a Girona. D'altra banda, el tenor Josep Carreras podria reparar aquest estiu a Peralada, segons van confirmar ahir fonts de l'organització

Pavelló Municipal de Palau-sacosta va acollir una bona entrada per presenciar l'oratori *Elias*, op. 70 de Mendelssohn, interpretat per la BBC Concert Orchestra i l'Orfeó Català. Foto: Joan Castro.

El procés de reconversió del Pavelló en auditori

GIRONA (De la nostra Redacció). — Una vintena de persones van treballar durant tot el dia d'ahir per convertir el Pavelló Municipal d'Esports de Palau-sacosta en un improvisat auditori que acolliés amb les millors garanties de so possibles l'esdeveniment musical de la temporada a Girona. Aquesta també va ser la primera vegada que el Pavelló de Palau albergava un concert de música clàssica o moderna.

L'escenari de cent vint metres quadrats situat al peu de la grada estava envoltat d'una caixa acústica de roba que va ajudar que el so es projectés cap al públic. En el sostre i en els laterals del Pavelló es van incorporar frisos, cortines de roba per tapar els elements que no absorbeixen el so, com és el cas del portland o l'alumini. També es van fer servir totes les cortines del Pavelló i es completava amb el terra folrat de moqueta que al mateix temps servava el parquet.

En total hi havia més de quatre-cents metres quadrats de cortines de color blanc blau. Un altre factor determinant a l'hora de valorar la sonorització és el factor ambiental. Quanta més gent hi ha en un local, més ben distribuït queda el so. Ahir també el Pavelló de Palau estrenava calefacció. Un potent artefacte de gas-oil va portar més calidesa i temperatura al concert de la BBC i l'Orfeó Català.

En el local es van distribuir 1.150 cadires de plàstic atòmic de l'empresa Pous, que és la primera vegada que les instal·la en un Pavelló d'aquestes característiques. Trenta mil wats de llum il·luminaven els cent vuitanta músics i cantaires, i uns tests de jardineria completamentaven l'ambient de Palau.

La gira que van iniciar ahir a Girona la BBC Concert Orchestra i l'Orfeó Català els portarà avui dimecres al Palau de la Música de Barcelona i divendres dia 18, a la Catedral Metropolitana de Tarragona. Pel diàl 21 de març la Fundació Caixa de Pensions ha programat al Palau de la Música un concert de setmana santa amb la *Passió* segons Sant Mateu de Johann Sebastian Bach, interpretada per Monteverdi Choir, English Baroque Soloists i el Cor de Nens l'Esquelet (De l'agrupació del Col·legi Madrigall). Per altra part, el Centre Cultural Caixa de Pensions, es celebrarà del 2 d'abril al 26 de maig, l'Or

El Pavelló de Palau va complir la funció d'auditori improvisat

'Elias de Mendelssohn va ser un concert profètic per a Girona

DNA (De la nostra Redacció). — L'espectacle atípic i perfecta compenetració entre dos-cents músics dalt enari varen ser el principal punt de la vetllada musical van oferir l'Orfeó Català i l'Orchestra de la BBC, en un concert patrocinat per la «Caixa». L'oratori *Elias* op. 70 de Mendelssohn no va ser sols una festa per a melòmans, sinó per al públic en general que podia seguir el desenvolupament narratiu d'aquesta peça musical, que conserva en el llibret escenes de gran drama. Com deia el director Heltay, l'Elias es podria

representar dalt l'escenari com si fos una peça teatral.

El llibret de l'oratori de Mendelssohn està inspirat en el Llibre dels Reis. L'autor del llibret, Julius Schubring, va reflectir les lluites d'Elias contra els creients en el déu Baal. A partir de diverses escenes, es descriu el procés de santificació d'Elias, en aconseguir que Jahvè donés proves als humans de la seva divinitat. Un dels moments més intensos de l'obra és al final de la primera part, quan el Cor —que representa el poble d'Israel— diu: «Els núvols prenyats de tempesta estan ben alts, la seva fúria és poderosa. Però el Senyor està per

sobre; és Totpoderós!».

El gran repte de l'oratori de Mendelssohn és el personatge del bariton que interpreta el paper d'Elias i que juga el principal protagonisme en tots els recitatius. El bariton Heir Jurgen Demitz superà totes les expectatives oferint una actuació d'un gran virtuosisme. Al seu costat, la soprano Joan Rodgers, la contralt Claire Powell i el tenor Richard Morton oferiren un bon complement vocal.

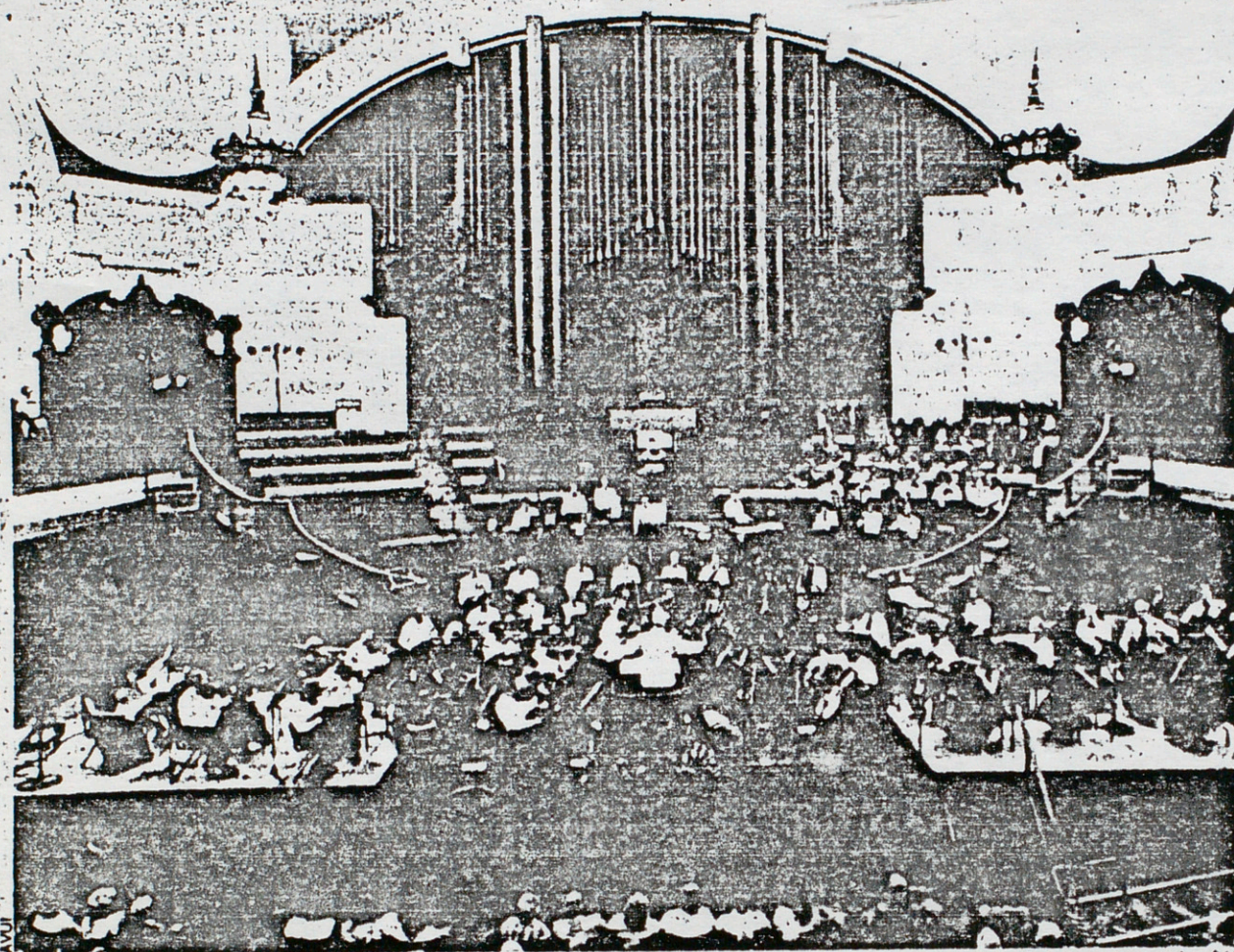
L'Orfeó Català va demostrar que és una de les millors corals d'Europa, i ahir va executar una meticulosa interpretació, molt ben ajustada al so de la BBC. Un

del dels moments més brillants va ser el recitatiu amb Cor número 19, quan una noia de l'Orfeó interpretà el paper de jove que donava la rèplica a Elias, la noia va estar a l'altura de les millors figures.

Els músics de la BBC van demostrar la seva professionalitat, malgrat que les condicions acústiques del local feien que el so de les cordes quedés una mica ofegat. El públic va aplaudir entusiasmats al final del concert, com ja ho havia fet a la mitja part, confirmant que el concert d'ahir ha estat un dels espectacles musicals més importants de la temporada.

espectacles, avui

Clausura espectacular del Festival de Música Romàntica al Palau de la Música

*La BBC Concert
Orchestra i les
veus de l'Orfeo
Català dirigides
per Simon
Jonhson (foto de
baix)*

*L'oratori «Elias»
de Mendelssohn
dirigit per
l'hongarès Laszlo
Heltay i per
Simon Johnson*

La BBC Concert Orchestra i
l'Orfeó Català van de bracet

AVUI

(1)

16 MARÇ 1988

L'audició d'aquesta nit al Palau de la Música Catalana de l'Oratori «Elias» del compositor hamburguès Felix Mendelssohn posa un coronament espectacular a la vuitena edició del Festival de Música Romàntica. Es tracta d'una composició de bellesa generosa, i és una de les millors de la producció del músic alemany. Un compositor que també va ser virtuós del piano i director intel·ligent des de la seva tasca a Leipzig. En els festivals d'aquesta ciutat va restacar d'un oblit injust la figura de Johan Sebastian Bach.

Un equip amb garanties

J.C.
BARCELONA — L'equip artístic que avala la versió d'*Elias* està encapçalat per l'Orfeó Català. Aquest serà un dels últims treballs amb el seu encara titular Simon John. Junt amb l'Orfeó Català intervé la BBC Concert Orchestra, un conjunt nascut en el si de la famosa xarxa de comunicació audio-visual britànica com a orquestra lleugera pel que fa al nombre de components, cosa que li permet atendre un repertori especialment ampli. Repertori que inclou des de simfonies i òpera fins a música lleugera. Gràcies a les seves constants presències a la ràdio britànica és una de les formacions més conegudes del país.

El quadre de veus solistes el compon la soprano Joan Rodgers, la contralt Claire Powell, el tenor Richard Morton i el bariton Heinz Jurgen Demiltz amb John Birch a l'orgue. Tots ells amb historials destacats en el camp de l'oratori i per tant garanties absolutes pel que fa a la categoria. La direcció és a càrrec de Laszlo Heltay, un músic molt conegut a casa nostra, on les seves sovintejades presències li han donat una gran estima. Hongarès de naixement, britànic de residència, és un autèntic especialista en el camp de la direcció simfònico-coral. Ha estat director de cor de l'Academy of Saint Martin in the Fields, i fa poc ha estat nomenat director de la Royal Choral Society, i ha dirigit també orquestres del prestigi de la Royal Philharmonic Orchestra i London Philharmonic Orchestra.

L' Orfeó Català i la BBC Concert Orchestra, dirigida per Laszlo Heltay, clausuraran aquesta nit la vuitena edició del Festival de Música Romàntica promogut per la Fundació la Caixa, amb la interpretació de l'oratori *Elias* de Felix Mendelssohn. Es considera aquest oratori com un dels més importants de la història de la música.

Felix Mendelssohn va ser una de les grans columnes del romanticisme alemany. La seva figura és realment gegantina, tant pel pes de la seva obra pròpia com per la seva altura intel·lectual, que el va portar a conduir amb intel·ligència i sentit la vida musical de Leipzig amb la Gewandhaus, on entre d'altres fruits beneficiosos cal esmentar la redescoberta de Bach, un compositor que ell va reivindicar definitivament per a la història tres quarts de segle després de la seva mort.

Nascut a Hamburg el 1909, membre d'una família jueva benestant, aviat va destacar en els seus estudis musicals, però no va abandonar els universitaris a Berlín. Tenia disset anys quan va compondre la seva famosa obertura *Somni d'una nit d'estiu* i ja aleshores la seva producció era notable en quantitat i interès. Als 20 anys va visitar per primera vegada Londres com a pianista destacat i en el seu desplaçament a Escòcia i consegüent visita a les Hèbrides, on es va inspirar per a la bellíssima obertura *La grua de Fingal*.

Va anar posteriorment a Itàlia, i l'ambient va decebre la seva fina sensibilitat, després va tornar a Londres, on va estrenar l'any 1833 la seva coneguda *Sinfonia italiana*.

Un oratori molt important

El seu prestigi el va fer molt sol·licitat arreu com a virtuós del piano i també com a director fins que el 1835 es va instal·lar a Leipzig, on va dirigir els concerts de Gewandhaus.

Com molts dels grans homes del romanticisme, la seva existència va ser curta ja que va morir l'any 1947 a aquesta ciutat de Leipzig als trenta vuit anys d'edat.

Justament l'edició d'aquest any del Festival de Música Romàntica ha estat dedicat a aquest compositor, que té en l'oratori que s'ofereix avui una de les seves obres més significatives.

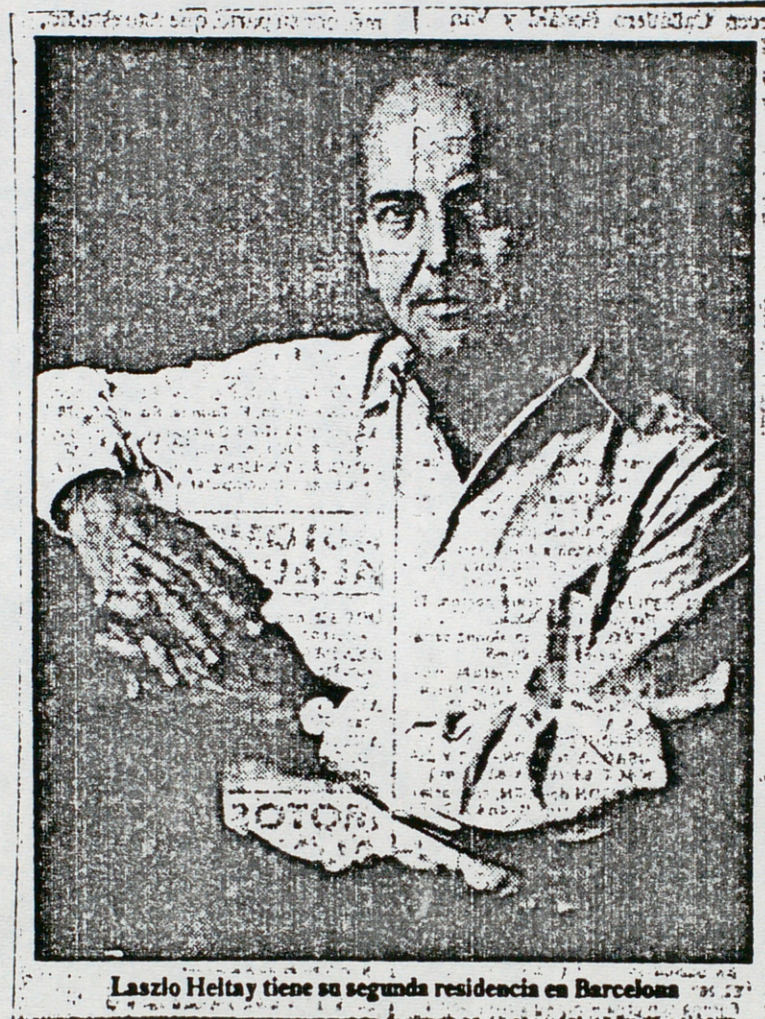
Elias va ser estrenat l'any 1947. Després de l'èxit aconseguit en el seu anterior oratori, *Pauhus*, el compositor va buscar tema en l'Antic Testament de la mà del mateix libretista Julius Schubring. Mendelssohn va tardar vuit anys a escriure aquesta obra, que manté substancials direrències amb *Pauhus*.

Està construït sobre escenes que no guarden relació entre si, però que a la fi perfilen una visió global del personatge. Una visió que és més humana que no èpica o heroica. No hi ha en aquesta obra la rotunda suntuositat dels corals que apareixen en *Pauhus* i tot té una dimensió més continguda, més realista si cal, i en tot cas més elaborada i madura. Configurat en dues parts que inclouen 42 temes, hi ha un predomini absolut del cor, cosa que li dona una gran espectacularitat.

Música religiosa en l'expressió més genuïnament romàntica, mostració d'una forma d'entendre la religiositat en un moment donat, *Elias* constitueix una obra d'imponent bellesa, de capacitat de creació de climes emotius.

És l'obra de qui va saber recollir amb profunditat la tradició bachiana, de qui amb la seva versió de *La Passió segons Sant Mateu* va situar definitivament la transcendència d'aquesta composició tan cabdal de la història de la música, mentre ell mateix s'omplia de saviesa que li permetria configurar aquest oratori seu i encara un d'inacabat, *Christus*. *Elias* es va estrenar a Birmingham sota la direcció del famós Ignaz Moscheles. L'èxit va ser enorme arreu ja des de la seva primera audició.

Aquest programa s'ofereix també demà dijous a la catedral de Tarragona i dilluns es va presentar al Pavelló d'Esports de Girona.

El director húngaro, Orfeo Català y BBC Orchestra cierran el Festival de Música Romántica

Laszlo Heltay: «Elías» es una obra fundamental

Con el oratorio «Elías», de Félix Mendelssohn, se clausurará hoy, en el Palau de la Música Catalana, el Festival de Música Romántica que ha venido ofreciendo la Fundació Caixa de Pensions. Será interpretado por la BBC Concert Orchestra, el Orfeo Català y los solistas Joan Rodgers (soprano), Claire Powell (contralto), Richard Morton (tenor), Heinz Jürgen Demitz (barítono) y John Birch al órgano. Todos ellos bajo la dirección de Laszlo Heltay.

«Creía que íbamos a hablar de Barcelona y de sus edificios, de otras cosas y no de música, pero bien, ¡adelante!», nos dice el director húngaro Laszlo Heltay, quien tiene en Barcelona su segunda residencia; un piso en la calle Aribau, aunque normalmente vive en Londres. «Barcelona es la ciudad que más me interesa, su arquitectura es estupenda y con mucha personalidad», afirma.

A Heltay el oratorio «Elías» le parece la obra más importante de Mendelssohn. «La terminó sólo unos meses antes de morir. Es la culminación de todas sus composiciones y en ella se compendian su trabajo previo y su experiencia musical. Se puede comparar con la vida de Beethoven, cuya «Nove-

na» sinfonía o su «Misa solemne» vienen a ser la cima de su trabajo».

«Como es sabido —añade Heltay—, Mendelssohn estaba influido por los oratorios de Haendel. Este fue el compositor de oratorios más importante de su época e influyó en las generaciones posteriores. No obstante, en Mendelssohn los recitativos van acompañados no por el clavicémbalo, como en Bach, Monteverdi o Haendel, sino por toda la orquesta».

Podría escenificarse como pieza teatral

Para el director húngaro, «Elías» es «la obra más dramática de Mendelssohn, que no escribió ninguna ópera. Tan dramática que casi podría escenificarse como pieza teatral. Por ejemplo, cuando Elías toma el bebé de brazos de su madre, se produce un silencio sobrecogedor y el dramatismo casi puede decirse que es visual. Lo mismo sucede cuando el niño vuelve a los brazos de la madre. El coro, como en muchos oratorios de Haendel, presenta dos bandos: los buenos y los malos. Elías, a veces, se vuelve hacia el coro y le dice que cante más fuerte

o que repita algo. Ciertos directores, incluso, piden al bajo —Elías— que se vuelva hacia el coro y haga la representación mimica. Yo no soy partidario de ello, porque habría de hacer otras cosas con las que no estoy de acuerdo».

Puntualiza Heltay que «el oratorio fue concebido originalmente como música religiosa, si nos referimos a los italianos en el siglo XVII. Pero el gran cambio se produjo en la época de Haendel, cuando el obispo de Londres no quiso más óperas por considerarlas frívolas y entonces Haendel escribió oratorios, que en realidad vienen a ser óperas religiosas. Por eso el oratorio se convirtió en Inglaterra en una forma musical muy popular. A principios del siglo XIX se hacían bien de representaciones de «El Mesías», de Haendel».

«Elías» se escribió pensando en el gusto y la audiencia británica, no en la alemana. «Mendelssohn amaba Inglaterra y hablaba inglés muy bien. Su «Elías» es una obra religiosa pero no forzosamente para ser interpretada en una iglesia».

Afirma Heltay que «el romanticismo aporta lo personal, lo distintivo respecto a la música ante-

rior. Expresa con mayor claridad, más vivamente los sentimientos de la persona en cuanto a lo religioso, lo individual, etcétera. La música de Vivaldi, por ejemplo, es maravillosa, pero impersonal y técnica. La romántica es una manifestación más personal que general. Por eso en el periodo romántico hay tantos compositores diferentes. Así, Berlioz es bien distinto de Brahms, Mendelssohn, Liszt o Wagner. Todos expresaban sus vivencias personales. En los tiempos anteriores decían: «Primero es la música y yo la escribo». En el romanticismo dicen: «Yo escribo la música que yo siento». El romanticismo es el periodo de la gran exaltación personal en la música».

«Elías» es el segundo oratorio escrito por Mendelssohn, después de «Paulus» (un tercero, «Christus», quedó inacabado por la muerte del autor). Fue estrenado en Birmingham el 26 de agosto de 1846, bajo la dirección de Ignaz Moscheles. Ayer fue ofrecido, por los mismos intérpretes de Barcelona, en el Pavelló dels Esports de Girona. Y el viernes lo será en la Catedral de Tarragona.

JOSÉ GUERRERO MARTÍN

música/crítica

VIII Festival de Música Romàntica

BBC Concert Orchestra. Orfeo Català (director: Simon Johnson); Joan Rodgers, soprano; Claire Powell, contralt; Richard Morton, tenor; Heinz Jürge Demitz, bariton; John Birch, orgue; i László Heltay, director. Obres de Felix Mendelssohn. Palau de la Música Catalana, Barcelona.

Clausura del Festival de Música Romàntica

Xavier Danfi

El Festival de Música Romàntica organitzat per la Fundació Caixa de Pensions va arribar, dimecres a la nit, a la seva última presentació d'aquest any. Ja que el festival estava dedicat a la figura de Felix Mendelssohn va ser lògic que en aquest últim concert s'oferís l'obra cabdal d'aquest compositor alemany, l'oratori *Elias*, op. 30. Tot feia pensar, pel que fa al programa i als intèrprets, que es tractaria d'una vetllada excel·lent, però, malauradament, no va ser així; en el transcurs de la interpretació hi va haver, per part d'alguns dels solistes, força punts foscos.

L'orquestra

Correcta va ser la intervenció de l'orquestra sota la direcció de l'hongarès László Heltay, que dirigeix amb una gran força i precisió i amb un gest molt extrovertit. L'orquestra va seguir adequadament les indicacions del director i així es van aconseguir els resultats esperats: una interpretació àgil i entenedora. D'altra banda, es va posar de manifest la preparació tècnica dels components de l'agrupació simfònica anglesa.

Els

solistes

A l'altura de les circumstàncies va estar, igualment, l'Orfeo Català, que

va recrear la seva part amb una especial correcció i una afinació força acurada. Cal fer esment de la solista de la formació coral que va tenir dues intervencions destacades, la més important de les quals va ser des de l'orgue, a la part superior de l'escenari. Del quartet de solistes, qui va causar més bona impressió va ser la soprano; Joan Rodgers canta amb una veu timbrada i ben sostinguda. Sap executar la línia melòdica amb una gran elegància. També va ser interessant el treball desenvolupat per la contralt Claire Powell, que, no obstant va interpretar la seva part amb una veu que pecava un xic de fosca. El més fluix de tots quatre solistes va ser el tenor. Richard Morton posseeix una veu irregular i no gens sostinguda i fins i tot en alguns moments s'hi van observar algunes impureses. Tot i que la seva intervenció va ser relativament curta també va causar la sensació més pobre. Tampoc no gaire reeixida va ser l'actuació del bariton Heinz Jürge Demitz, que va quedar-se, masses vegades, en el transcurs de la seva llarga intervenció, sense *fiato* al final de les frases del discurs musical.

Fora d'aquests dos casos —llàstima— val a dir que el VIII Festival de Música Romàntica de 1988 va clausurar-se amb un concert brillant i, alhora, interessant; l'*Elias*, op. 30 de Mendelssohn és una obra no gens habitual en el repertori dels intèrprets

CAIXA DE PENSIONS

Obra Social

El Orfeo, protagonista ⁶

'VIII Festival de Música Romántica'

EJC Concert Orquestra

Director Laszlo Heltay
Obras de Mendelssohn, Elijah
Interpretes J. Rodgers, soprano;
C. Powell, contralto; R.
Morton, tenor; H.J. De-
mitz, bajo Orfeo Cata-
lala (Simon Johnson,
director)

Fecha 16.3.88

Palau de la Música Catalana

LUIS POLANCO

■ El oratorio *Elias* (Birmingham, 1846) está considerado como uno de los tres grandes, junto al *Mesías* de Haendel y *La Creación* de Haydn. Prácticamente comienza y termina con coros. El Orfeo Català ha sido el verdadero protagonista del concierto

que ha puesto broche final a la presente edición del festival de Música Romántica, dedicado de manera especial a la obra de Felix Mendelssohn. Un Orfeo dúcil y seguro, que parecía inglés a la hora de manifestarse con una total soltura. Y lo digo como el mejor elogio, por su adecuación a la partitura interpretada. El éxito ha sido también muy grande, compartido con su director Simon Johnson.

Del cuarteto de solistas vocales, el peso de la obra lo ha llevado el bajo H. J. Denitz, expresivo de ademanes, con la voz un punto nasal y problemas en el registro grave. Cumplieron dignamente las demás voces. La orquesta de conciertos BBC tiene un buen nivel de calidad y equilibrio de sonido. El director, Laszlo Heltay, posee un gesto amplio y rítmico y resulta buen concertador en este

tipo de repertorio.

Este festival ha proporcionado una faceta novedosa de Felix Mendelssohn programando obras instrumentales, de cámara y corales que son de infrecuente audición. Además, ha ayudado a situar la obra de este autor: ni es el más grande de los románticos, como se le consideraba en su época, ni ese compositor amable y poco profundo, como más tarde, y hasta hace poco tiempo, se pensó.

El festival ha mostrado virtudes y lagunas de nuestro panorama interpretativo. Junto a la calidad de la coral Cármina, del Orfeo Català y de intérpretes individuales como Montserrat Torrent, se ha evidenciado la carencia de grupos de cámara, núcleo y expresión de una sana tradición musical.

Concierto de clausura del VIII Festival de Música Romàntica

El Orfeo Català fue el protagonista

Festival de Música Romàntica. Concierto de clausura. BBC Concert Orchestra. Orfeo Català. Joan Roda, soprano; Claire Powell, contralto; Richard Morton, tenor; Heinz Jürgen Demitz, barítono; John Birch, órfago. Director: László Heltay. Oratorio "Elías" de Mendelssohn. Palau de la Música Catalana. Barcelona, 16 de marzo de 1988.

Con toda solemnidad tuvo lugar la clausura del VIII Festival de Música Romàntica, organizado por la Fundació Caixa de Pensions.

Fue una espléndida temporada, tanto por la calidad de los intérpretes visitantes como por el excelente gusto en la selección del repertorio ejecutado, el cual ha sido como motivo de estudio para la figura de Felix Mendelssohn, que dejó de ser un desco-

nocido ilustre para los asistentes habituales a esta serie de conciertos, recobrando la dimensión real con que su obra merece ser apreciada en el contexto de la producción romántica alemana.

El progresivo "crescendo" en torno a la música mendelssohniana tuvo su "clímax" en el Palau con la audición del oratorio "Elías", una obra efectiva y contundente donde se funden los elementos de la tradición de aquel género a la vez que se aportan otros específicos de la nueva sensibilidad romántica. Existe en este oratorio mucho del boato ceremonial externo característico del estilo de Händel, pero también hay un intento por traspasar los límites de los números cerrados y conseguir un espacio temporal continuo, precursor del lenguaje wagneriano.

Los inmensos bloques homofónicos macizos y herméticos en la intransigencia ideológica de que son portadores, tanto para representar las fuerzas del bien del pueblo elegido y arrepentido como la voz pagana y maligna de los sacerdotes de Baal, se alternan con los momentos deliciosos e inconcebibles en el oratorio barroco en los que la música se licúa en pura transparencia e ingenuidad nazarenas para ilustrar el delicuescente espacio poblado de ángeles o la inocencia del niño interrogado por el profeta.

Y pensamos que, en lo que a la interpretación se refiere, el resultado general obtenido fue satisfactorio, si se exceptúa el trabajo de los dos solistas masculinos. El Orfeo Català sorprendió gratamente, sobre

todo por su gran capacidad de sostenido seguimiento dramático y por la excepcional calidad manifestada en algunas de sus potentes intervenciones. Homogéneo, sin asperezas en el registro agudo, el grupo consiguió en todo momento precisión en las entradas y una cohesión interna merecedoras de elogio.

La peor parte de la velada se la llevaron, como decíamos, la pésima dicción y poca elegancia acreditadas por el barítono Heinz Jürgen Demitz en su encarnación de un Elías voluntarioso pero poco ungido por la gracia del arte, y un tenor, Richard Morton, que echó a perder mucho del encanto de este último concierto de temporada.

CÉSAR CALMELL